

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Via

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

declines ad dexteram neq; ad sinistram: auerte pedem tuum à malo, *Ibid.*
Vias que à dextera sunt, nouit Dominus: peruersæ uero sunt, quæ à sinistris sunt. Ipse rectos faciet, cursus tuos; itinera autem tua in pace producet, *Ibid.*

Via stulti recta in oculis eius. *Prou. 12.*
Omnis via uiri recta sibi uidetur. *21.*
Arma & gladius in via peruersi: cuncta autem animæ suæ longe recedit ab eis. *22.*

In multitudinè uia tuæ laborasti, nec dixisti: Quiescam. *Esai. 57.*
Firmiter reprobatur.

Inquieti sunt semitæ gressuum eorum, ambulabunt in uacuum, & peribunt. *Iob. 6.*

Iter deum dicitur ad mortem. *Prou.*

Est uia que uidetur homini recta nouissima autem eius deducunt ad mortem. *14.*

Qui peruersis gressibus uis, concidet semel. *28.*
Væ his qui perdidit uiam sustententiam, & qui dereliquerunt in uis prauas. *Becl. 2.*

Via peccantium complantat lapidibus & in finem illorum inferi, & tenebræ, & penitentiæ. *21.*

Quam uis facta es nimis iterans uias tuas. *Ibid.*

Via uia: & cogitationes tuæ fecerunt hæc (scilicet mala) tibi. *4.*

POETICAR SENTENTIAR.

Plaut. in Persa.
Viam qui nescit, qua deueniat ad mare,
Eum oportet amplexu querere consistem sibi.
Seneca Oed. p.
Cerrissima est re, nauis cupientis uia,
Laudare modica.
Plaut. in Curcul.
Nemo ire quenquam prohibet publica uia.
Sen. A. gam.
Capienda rebus in malis præcepta uia est.

PHILOSOPHICAR SENTENTIAR.

Via nobis innata est, ut à notioribus nobis, & manifestioribus ad manifestiora natura, & notiora proficiamus: non enim sunt eadem nota nobis & natura. *Arist. phys. 1. c. 2.*

Via est, ut procedamus ex communibus ad singularia. *Idem, ibid.*
Viam quandam ex Italia in Galliam usque; Celtiberorum Iberorumque, reperiri aiunt, cui Herculeæ nomen est, in qua tam Græcus, quam incolæ viator, indigenarum beneficio nulla iniuria molestiaque afficitur: ceterum si quis ex iis quempiam infestaret, penam eiusdem generis dare ferunt. *Arist. de admir. aud. c. 84.*

Via, & methodus ad ratiocinandum in omnibus scientiis, & artibus, quæ aliquid ex propriis ratiocinando demonstrat, eadem est. *Alex. Aphrod. in 1. prior. c. 31.*

Via ad corruptionem est ipsa præter naturam. *Simpli. in 2. de celo. tex. 38. l. 13.*

Via ex qua soluuntur quæstiones alia debet esse à uia, ex qua accidunt quæstiones. *Auer. in 3. metaph. tex. 10. c. 1.*

Via ista non est, qua constitimus super noto per se, & ignoto per naturam. *Idem in prior. sectio. c. 23.*

Via rem est alia ab ipsa re. *In phys. 3. tex. 4.*

Via omnis, quæ non sequitur finem, & terminum, ociosa est. *Alex. de 2. metaph.*

Via de ratione sui terminatur ad terminum, non ad uiam. *Idem in metaph.*

Via ad inferos non est uia, & simplex, non enim duce demone opus haberet, & nec aberraret. *Plat. in Phædr.*

Via cum facilitate perhibetur, cum sermonibus alius alium consolatur. *Idem in dial. de legib.*

Viarum dea erat Hecate. *Ibid. dial. 11.*

Via longissima est, quæ ad ueritatem, & sapientiam nos perducit, grauis terra, manique laboribus plena. *Eccl. de studiis, samit. ad en. l. 1. c. 5.*

Via duæ potissimum sunt ad bonum, inquisitio dispersans, & oratio supplicans, illa ad cognoscendum bonum, hæc ad consequendum dicit. *Fic. in Dionys. Areopag. de diuin. nomin.*

Via ad inferos, ut ait Bion, facilis est, ut enim oculis illuc peruenitur. *Franc. Patriæ. de regno. l. 6. c. 6.*

Vicinitas.

DEFINITIO: ET ETYMOLOG.

Vicinitas, Græce *γείωσις*, & *γείωσις* uicinus sum. Vicinitas, Hebr. *Kerabab*, à uerbo *Kerab*, appropinquauit. Hinc *γείωσις*, appropinquo. Vicini non tam hi, qui eundem in colunt locum, quam qui prope domum nostram habitant: hinc uicinus deducitur, & conuicinium, ubi plures inter se uicini sunt: & vicinitas, pro propinquitate uiciorum, & quandoque pro uiciorum multitudine.

ne. Dicuntur autem hæc à uico, Est autem uicinus quippe uis in uicis quasi in minima membra. Subura, & Equilæ. Vicus autem à uia dicitur, quod uicini uicini.

POETARVM DICTA.

Plaut.
Hæc miserò mihi!
Hunc ego uerum illud uerbum esse exprobo
Aliquid mali esse propter uicinum meum.
Hor. 1. epist. 18.
Ecquid
Ad te post paulo uentura pericula sentis?
Nam tua res agitur, parces cum proximo
Et neglecta solent incendia sonera uocem
Ouid. 3. Remed.
Proximus a telluris regis defenditur ager,
Luena. 2.
Dedit hæc contempno letem.
Et dabit in plures, si quis grex tuus in agro
Vnius scabie cadit, & porrigine porci,
Vniq; conspecta luorem ducit ab uice.
Ter. And.
Quid istuc tam mirum est, de te si exprobo?
Luena. 11.
Inter fratres uerum, atq; antiqua frons
Immortale odium, & nunquam sanabilem

EMBLEMA.

Aliquid mali propter uicinum meum
Emblema, CLV. Andr. Alcaz.
Raptabat torrens ollas, quæruo uia meam
Altera erat siguli terra, facta manna.
Hanc igitur rogat illa, Seli sili præcipua
Lunda, & præcipites Strag, sili et aqua
Cui lura, Haud nobis tua sint conuenerunt
Nisi mihi proximitas hæc mala mouit
Nam seu te nobis, seu nos tibi conferat uice
Ipsi ego te fragulis sospite solueret.

SENTENTIAR PHILOSOPHICAR.

Vicinus cauere debet, ut nihil uicino contrarium tum in aliis, tum in uiciu agrorum cultura, nec reat, & qui terminos agri uicini colunt, damnum pena illud duplum damni lesio reponat. cogitantes curatores agrorum. *Plat. de leg. dial. 8.*

De uicinis importunis. Dial. XIII.
Francisci Petrarcha.
Dicit.

Vicini importuni sunt mihi. R. Vide ne tu illi
Graues uicinos perfero. R. Cunctum multis in rebus
leues finge animo, leues erunt. D. Vicinos malos
suum culpam proximis impurant. A. Cuius alium
tuntur exactus, feruentis indicantur, futurum uerum
mitis arbiter, & pius est iudex. D. Acres amaroque
Ne fortassis in gula sit uinum non in re, fastidiosa
resunt. D. Vicinos duros, ac superbos queror. R. Malis
permittere nihil alteri, hinc in iudicio rerum malis
rugos offensiuum caule. Et sepe uide culpa est
querela. Quid nunc scimus, an tu illis, qui tam duri
rus & tetricus, & intrasabilis uideat? D. Asperus
Duplex est remedium: Patientia & fuga. Primum
artificio omnis mitefecit asperitas. D. Vicinos pestiferos
leo. R. Si nec ita proficis quis te censeat? migra
ita & sequaces erunt, quod ferre non potes, pondus
pugnando hostem pati nequis, fugendo eade, & illi
tramite in tutum eripias? Nullum ter ad tranguit
ficile iudicandum, est, quod si sepe idem fecerit, per
culpam tuam esse, nec minus forsitan alienam. Magna
vulgarium duos fontes, & si forte nocentorem aliter
ber innoxium, quam uis nempe politicum & socialium
tur homo, si uerum, tamen inspicitur, pallium inuicem
illud Satyricum, Maiorem esse serpentem ferarum,
quam hominum. Si quidem uis, apru tigris ac leones,
aspides, crocodili, & ad summam omne animal, præter
cunq; in sua specie quiescit interdum, homo autem
mò hominem præmit semper, atque atterit, perpetuo
bus, inquietam uitam sibi præstat, ac proximo. Si enim
ut ubi maior est locorum uicinitas, ibi uideas maiorem
animorum. Rata sine iurgias rancore uicinitas est. Non
(ni fallor) Arabum, aut Indorum regibus inuider, & pro
longinqua non apicet. D. Vicinis obsecror insidias, & hæc
hac peite vis absoluta, in solitudine re reconde.

APHORISMATA.

Hesiodus. Scire ab eo distans est, Tantum damnum